పెద్దలకు మాత్రమే

సెంటర్ సెన్సేషన్

ఇప్పుడు మీరు
ఆంధ్రభూమి
సెంటర్ సెన్సేషన్
మొదటి పేజీ
చదువుతున్నారు

చిన్నవాళ్లు చదవ కూడదని మీకు అనిపిస్తే ఇక్కడే వదిలేసి ఈ నాలుగు పేజీలు మాగ్జైన్ నుంచి వేరు చేసి భద్రంగా వుంచుకోండి. పాఠకుల కోరికపై వారానికో సెంటర్ సెన్సేషన్ అందించాలని నిర్ణయించుకున్నాము. పాఠకుల అభిరుచులకు అనుగుణంగా పెద్దలకు మాత్రమే ప్రత్యేకంగా రాయించి ప్రచురించే కథలు ఇవి.

బొమ్మదేవర నాగకుమారి

శ్రీకారం

సకుటుంబంగా చదువుకునే ఆంధ్రభూమిలో పర్సనల్‌గా చదువుకునే కథ 'సెంటర్ సెన్సేషన్'. ఈ కథ నాలుగు పేజీలు కలిపి లాగితే చక్కా వూడి వచ్చేస్తాయి. వాటిని సెంటర్ సెన్సేషన్ కలెక్షన్‌గా ఫైలు వేసుకోవచ్చు.

నేం బొట్టు పెట్టుకుంటుంటే అద్దంలో నువ్వు కన్పిస్తావేం ప్రియతమా?

అడిగేది నిన్నే

అదుగో నవ్వుతావేం... జవాబు చెప్పకుండా?

నేం వుడుక్కోవాలనా?

ఊహూ లాభం లేదండీ అబ్బాయిగారూ!

మీ పప్యాయిడికే హాట్ సంగతి ఒకటి చెప్తానేనే

నిన్న సాయంకాలం... మా ఫ్రెండ్స్‌తో కలిసి పార్లర్‌కెళ్ళి ఐస్‌క్రీమ్ తిని, బయట వెయింగ్ మెషీనుంటే... వెయిట్ చూస్కొన్నా

యాభై రెండు... అక్షరాల యాభైరెండు... ఏమనుకుంటున్నావ్? కిలోగ్రాములు

అచ్చంగా కిలోగ్రాములే

అయిదడుగుల రెండంగుళాల హైట్‌కి (అదుగో నువ్వేం వెక్కిరించనక్కర్లేదు ఇండియన్ లేడీ 'స్టాండర్డ్ హైట్' అంతే) ఈ వెయిట్ ఓవర్ వెయిటే

నీకేగాదు నాకు తెల్సు సంగతి

అదుగో మొట్టికాయ వేయబోతున్నావ్ నీకు నేనేం దొరకనుగా మా కాలేజ్ బెస్ట్ డాన్సర్ని

తెలు తెల్సు డయిట్ కంట్రోల్ చేయమని బతిమాల్తోన్నావ్

ఊఁ? చేసే అప్పుడం వ్వే... వ్వే

నువ్వే చెప్పు నే డయిట్ కంట్రోల్ చేస్తే హైదరాబాద్‌లో క్యాడ్బరీస్, క్రీమ్ బిస్కెట్స్, ఐస్‌క్రీమ్స్ ఏమైపోతాయ్?

అవన్నీ అలా చిన్న మొహమేసుకుని నిలబడిపోతాయ్ అపుడు నాకెంత జాలేస్తుందని...

అంత జాలేస్తే (నాదస్సలే జాలి గుండె... అపుడపుడు కరిగి ప్రవహించేస్తుంటానే... హుస్సేన్ సాగర్ ఏర్పడి పోయిందని మా ఫ్రెండ్స్ ఉవాచ. నువ్వు కాదనకూడదు) ఇంకెక్కడి కంట్రోల్?

లోడ్ లోడ్లవ్వటమే

అయితే అయ్యాన్లే... అయితే మహా ఏమవుతుంది?

నువ్వస్సలే ఆరున్నరడుగులెత్తు....

నేనేం పక్కా ఇలాగే లావవుతూ... అయ్యాక

మనిద్దరం కలిసి రోడ్డు మీద నడిచి వెడుతుంటే మరేమో పాత సినిమాల్లో 'సూర్యకాంతం రమణారెడ్డి'ల్లా వుండి... అందరికీ కనువిందు చేస్తాం కదూ

అబ్బ! అలా ఊహించుకుంటేనే నాకు పొట్ట చెక్కలయ్యేలా నవ్వొస్తోంది ఇంకా

నవ్వే నవ్వే కాల్ త్రిప్పి మాట్లాడను కదా?

'కోరుకున్నవ్యక్తిని అతి త్వరలో కలుసుకుంటారు' అనుంది. నిజంగా... నిజంగానే నిన్ను కలుసుకుంటానా?

ఎపుడు? ఎపుడోయ్?

ఎప్పుడైనా నేం ఓణీ, పరికిణీ వేసుకుని కనకాంబరాలు పెట్టుకోటమే నీ కిష్టం కదూ

ప్రతిసారీ నీకిష్టమైనట్టుగానే కన్పిస్తాగా

ఈసారి ఈ ఒక్కసారి మాత్రం ఫ్యాన్సీ డ్రెస్‌లో కన్పిస్తానేం ఎస్ నా గదిలో గోడమీదున్న క్యాలెండర్ని చూసావా? (నీకు నన్ను చూట్టమే సరిపోతుందాయె)

ఆదేనోయ్ లంబాడీ అమ్మాయి...

నాకా లంబాడీ డ్రెస్సంటే ఎంతిష్టమని...

కష్టపడి ప్రత్యేకంగా ఒక్కొక్కటే సమకూర్చుకొన్నా

వేలుమండ నుంచి మోకాళ్ళదాకా కడియాలూ

దంతం గాజులూ

జుట్టులోనుంచి వేళ్ళాడే గవ్వలూ

నాణేల గొలుసులూ

పొట్టి పరికిణీ వీపులేని రవికా

అద్దాల ముసుగూ

అన్నీ వేసుకుని గలగలమంటూ నడిచి... నడిచి నీ దగ్గరికొస్తే, నీకేమయినా పడితే

సెంటర్ సెన్సేషన్

ఇప్పుడు మీరు ఆంధ్రభూమి సెంటర్ సెన్సేషన్ కథ రెండవ పేజీ చదువుతున్నారు

ఎంతలా ఆశ్చర్యపోతావో...

నాకైతే ఎంత థ్రిల్లింగ్‌గా వుందనీ... ఇలా ఊహించుకోటం — అదేమిటి నువ్వేమీ మాట్లాడవ్?

నాకు తెలుసు — నువ్వు 'వీపులేని రవికల' దగ్గరే ఆగిపోయావ్. ఎంతైనా — మగ...

అక్కడిదాకా రాసిన అర్పిత... సడెన్‌గా అక్కడాగిపోయింది.

అప్పటివరకూ... వున్న ఏ ట్రాన్సో కరిగిపోయింది — ఒక్కసారి దిగులుగా రాస్తోన్న కాగితాల వైపు చూసింది.

నిజంగా — ఓ టీనేజ్ గాళ్... తనకిష్టమైన ఓ అబ్బాయికి ఉత్తరం రాస్తుంటే—

'వీపులేని రవిక' దగ్గర అతగాడి కాన్సంట్రేషన్ ఆగిపోయిందేమోనన్న ఆలోచన — ఆ పిల్ల కొస్తుందా?

ఊహూ రాదు గాక రాదు — అదంతా వొట్టి తెలీని తనం—

మరీ తనకెందుకొచ్చింది — అంతా 'తెల్సిన' తనం—

అసలు ప్రపంచంలోనే ఎక్కడా లేని ఒకానొక అజ్ఞాత వ్యక్తిని అద్భుతమైన ప్రేమికుడిగా వూహించుకుంటూ... ఏం రాసినా చాలా మధురంగా ఉంటుంది.

ఈ వయసులో కూడానా? కావొచ్చు... భావుకత్వానికీ, కవిత్వానికీ — వయస్సేమిటి?

కానీ... అనుభవాలెక్కువైతేనే భావుకత్వం — భవ్యత్వం లోకొచ్చేస్తుంది. ఇంకెక్కడి కవిత్వం?

ఒకపుడు—

సూర్యోదయం కన్నా చంద్రోదయం అద్భుతంగా కన్పించినపుడు—

మల్లెల సువాసన... గులాబీల పరిమళాల కన్నా గాఢంగా మత్తెక్కించినపుడు — చిన్న విషయానికూడా స్పందించ గల్గినపుడు —

ప్రపంచంలో ప్రతి సంగతీ అందంగా తోచినపుడు— అమాయకంగా అందర్నీ నమ్మేయ గలిగినపుడు—

అపుడు — అపుడు—

అర్పిత పోయిట్రీ అంటే పడి చచ్చేది... అర్థంలేని భావుకత్వంతో ఒకానొక గొప్ప ఆవేశంతో అలా మార్పుండిపోయి ఏదేదో రాసేది...

కానీ—

బ్రతుకులోంచి పోయిట్రీ జారిపోయింది — ఎపుడోనే— స్పందించటం మానేసి చాలా కాలమైపోయింది.

ఎంతో కాలానికి ఇవాళ రాయాలన్పించి... మొదలెడితే — అది మొదల్వకుండానే చివరి కొచ్చింది — ప్రాక్టికల్‌గా అలావుంది లైఫ్ — భావుకత్వం — మనిషికి గొప్ప వరమైతే—

ఊహల్లో నిలువుకో గల్గటానికి ఓ ఇమాజినరీ కంపానియన్ కావాలి. కాగితాల మీద కొచ్చేసరికి—

ఆ కంపానియన్ 'ఊర్వశి' అవుతుంది — కాదంటే నండూరి 'ఎంకి' అవుతుంది...

మరి — మరి అలాటి కంపానియన్ తన ఊహల్లోకి ఎందుకు రావటం లేదు?

ప్రేమ రాహిత్యం ఎస్. ఇదే కారణం...

కానీ అనుభవ రాహిత్యం కూడా తోడై వుంటే ఈ బాధ ఇది బాధ కూడా కాదు. అంతకన్నా ఎక్కువైనది — వుండేది కాదేమో—

పెన్ క్యాప్ మూసేసి వెళ్ళి మంచమ్మీద పడుకుంది.

ఆమె నిపుడు ఒకటే విషయం బాధిస్తోంది — వేధిస్తోంది.

జీవితమెందుకింత నిస్సారమైపోయింది?

ఒక్కటి ఒక్కటంటే ఒక్క ఆహ్లాదకరమైన భావం కూడా పరిపూర్ణంగా కలగదేం? ఎందుకనీ—

ఇంకా కన్యగానే మిగిలిపోటమ్మూలానా? తనుకన్యా?

ఆమెకి విషాదవూ, వి[illegible] కలిసిన నవ్వొచ్చింది.

ఒకప్పటి అనుభూతులు అనుభవాలై—

ఆ తాలూకు మనుషుల ఆనవాళ్ళయి — వాళ్ళయి వీళ్ళయి — నీడలై కదిలిపోతున్నాయ్ — కలిసి పోతున్నాయ్ కరిగి... వయసొస్తోన్న క్రొత్తలో... అబ్బాయిల్తో చనువుగా వుంటోంటే — మందలించా ల్సింది పోయి—

'వున్నోడేనా?' అన్నట్టు చూసిన సవతల్లి

ఏదీ పట్టించుకోని తండ్రి—

ఇంటినిండా వచ్చి... పోకుండా వుండిపోయే చుట్టాలూ—

తమ్ముళ్ళూ — చెల్లెళ్ళ గొడవా—

ఫలితంగా ఏమిమ్మిగిలిందనీ? తనకి బోల్డంత స్వేచ్ఛ — ఒక్కొక్క ఏడే గడుస్తోన్న కొద్దీ — ఎన్నో ఏళ్ళ తర్వాత అనుభవించాల్సిన [illegible]... అనుభవం అంటూ తెలీక ముందే చూసేసిన 'వగరు' ఫీలింగ్

పందిరిలోని తెంచి చిలకటి కొట్లో గడ్డి మాటున పండేసిన... మామిడి పండు లాంటి జీవితం...

జీవితంలో ముందు కెళుతోన్న కొద్దీ... వెనక్కంటూ [illegible]... మొదల్నుంచీ జీవించుకు రావాలనే విపరీతమైన కోరిక —

బ్రతుకు అసంపూర్ణమైతే — అసంతృప్తమైతే కలిగే కోరిక —

ఇంకాస్త మామూలుగా — మరి కాస్త ఆలస్యంగా మొదలైతే ఈ బ్రతుకెంత బావుండేదిప్పుడు...

కుడి పక్కకు తిరిగింది.

కిటికీలోంచి దిగంతాల్లోకి వెళ్ళిపోతోన్న చెందురుడు — మరో రేయి కరిగిపోతోంది.

మూడు క్షణాల రేయి ఎంత సేపుంటుందనీ?

వుండుండీ విన్పిస్తోన్న తండ్రి [illegible] — తన నిశ్శబ్దపు జీవితానికి... [illegible] శబ్దాల్లా... కర్ణకఠోరంగా—

పగలు గడిచి — రేయి నడిచి వెడిపోతోంటే ఆగమని బ్రతిమాలాలన్పిస్తోంది — అయినా ఏమిటిది?

జీవితంలో కావాలనుకునే ప్రతిదీ దొరక్కుండా పోతోంది —

ఓ మల్లెతీగ ఓ చంద్రకాంత ఓ కనకాంబరం — [illegible] బ్రతుకులోనే [illegible] [illegible]

[illegible] బిల్డింగులే — అంగుళం చోటుకూడా వదలకుండా—

సొంతంగా గూడంటూ కావాలని తొందరపడి ఈ ఫ్లాట్ తీసేసుకుంది — తీరా వచ్చాకగానీ లోటు తెలిసిరాలేదు...

తెల్సి వచ్చిన లోటుని — సీసాలోని మనీ ప్లాంట్ తీగ పూలు పూయకుండా గుర్తు చేస్తుంటుంది.

"లేవండ్రా — దున్నపోతుల్లా ఎ[illegible] పట్టాన లేవరు.

మీ మూలాన నా ప్రాణం—"

అబ్బా!

అర్పిత ఎడమ వైపుకి తిరిగింది — పక్కింటావిడ సుప్రభాతం [illegible]

ప్రతిరోజూ ఆ పిల్లలకి పాపం ఆవిడ తిట్లలోనే తెల్లారుతుంది. [illegible] పద్తుంది.

కాస్తంత ఆప్యాయంగా లేపితే బావుణ్ను—

ఆప్యాయంగా అంటే ఎలా? [illegible] తల్లిలానా?

బెంగాలీ సాహిత్యం — తెలుగు [illegible]... మూర్తీభవిస్తే తన తల్లి—

టాగోర్ కవిత — సుబ్బులక్ష్మి గాత్రం — కలిస్తే తన తల్లి—

కానీ వెళ్ళిపోయింది — తనకి పదేళ్ళయినా రాకుండానే

అయినా తనమీద ఆవిడ ప్రభావం ఎంతగా వుందో—

"కౌసల్యా సుప్రజా రామా — పూర్వా సంధ్యా..." టేప్ రికార్డర్‌లోంచి మంద్రంగా విన్పిస్తోంటే—

నెమ్మ... నెమ్మదిగా — ఏ స్వప్నం చివరో కనురెప్పలు విప్పుతోన్నట్టుగా వివశత్వంతో... తను కళ్ళు తెరవగానే—

తన పక్కనే అప్పటిదాకా చూస్తోన్న ఓ అబ్బాయి... మధురంగా — సూర్యోదయ మవుతోన్నంత నులి వెచ్చగా నవ్వితే — ఆరాధనగా చేతులుచాపితే—

అలా — అలా మొదలైతే... ఎంత బావుణ్ను ఓ ప్రభాతం—

పెదవి నొక్కి బాధని [illegible] పెట్టింది—

నరాలగుల్తోన్న [illegible] గుర్తుకు తెచ్చిం[illegible]

[illegible]

ప్రొఫెసర్లు — జర్నల్స్ మోహమాటాలూ హిపోక్రసీలు — రిఫరెన్స్ బుక్స్ — బుక్స్ — రాని [illegible] — వికసించని బ్రతుకు [illegible]

[illegible] 'మిస్' అయిన అంకెల [illegible]కి సాల్వ్ కాని ప్రాబ్లమ్స్ మళ్ళీ మళ్ళీ తప్ప[illegible] క్యాలిక్యులేషన్స్ — అర్థంలేని

61 వ పేజీ చూడండి

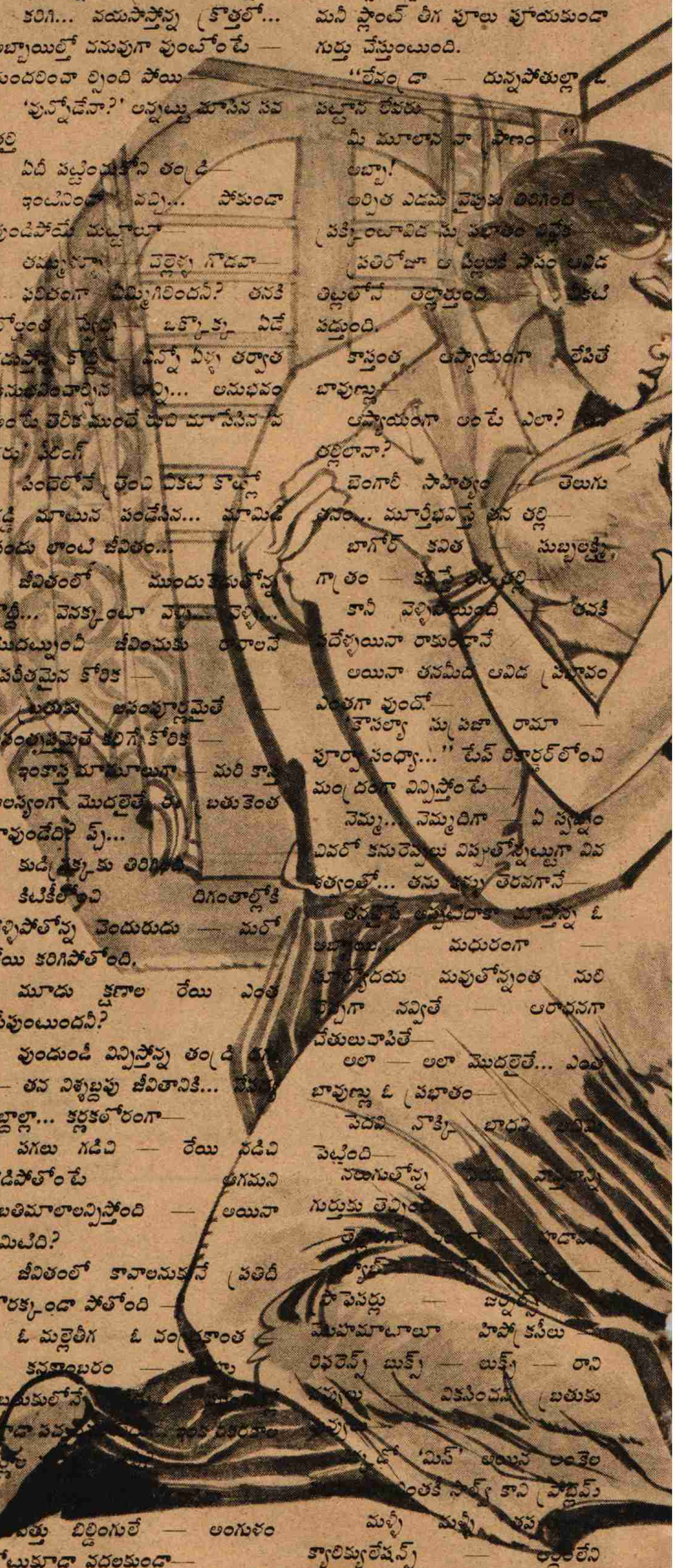

సెంటర్ సెన్సేషన్

ఇప్పుడు మీరు
ఆంధ్రభూమి
సెంటర్
సెన్సేషన్ కథ,
మూడవ పేజీ
చదువుతున్నారు

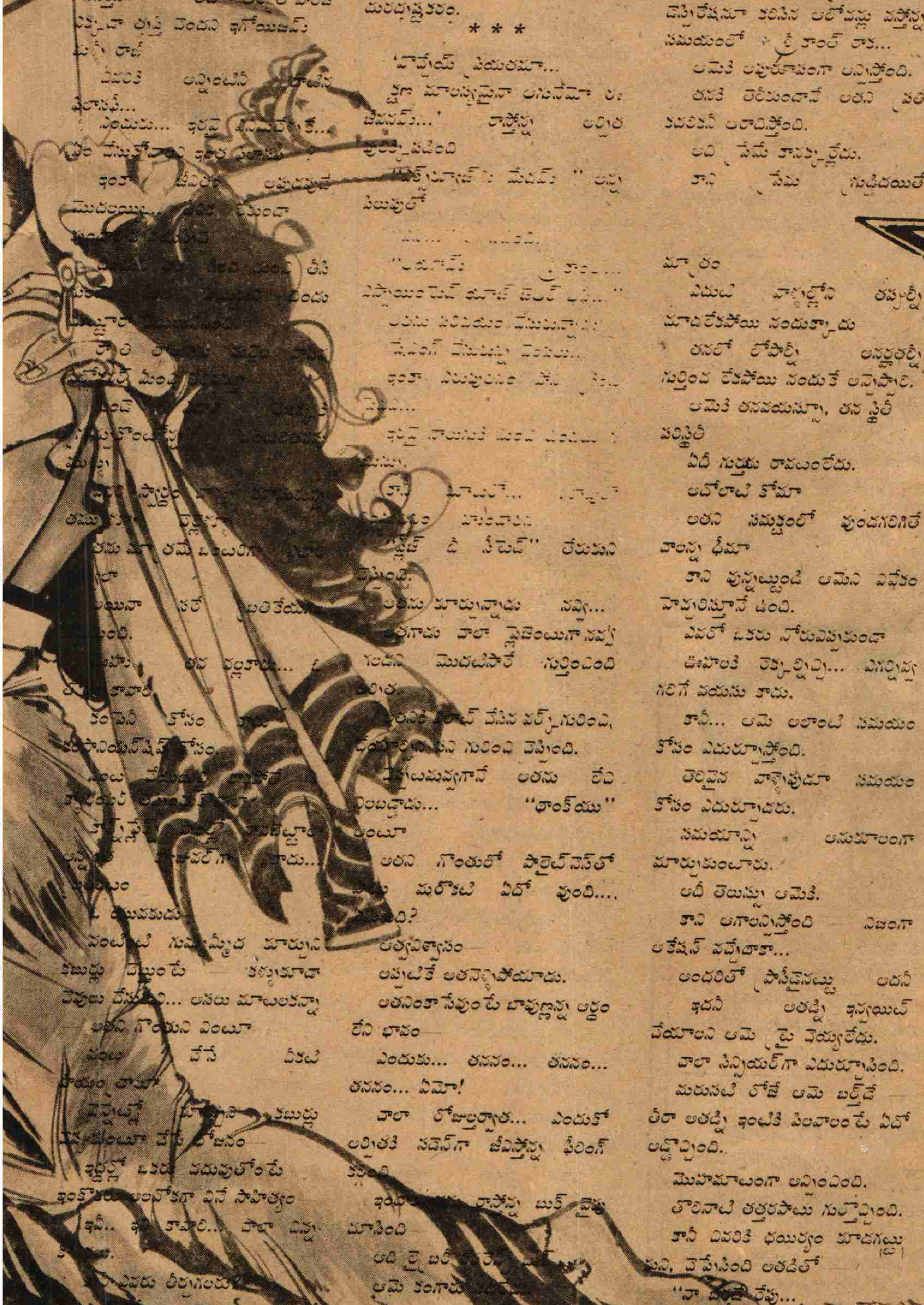

56వ పేజీ తరువాయి

[illegible] హాస్యాస్పద రిలేషన్స్ [illegible] అయినా ఎంత [illegible] అదే [illegible] తోపాంటి [illegible] తృప్తి చెందని ఇగోయిజమ్ [illegible] రాదే

ఎవరికి అన్నింటిని [illegible]...

ఎందుకు... ఇప్పుడే [illegible]కే... [illegible]

ఇంకా జీవితం అప్పుడప్పుడే మొదలయ్యి... [illegible]

[illegible]

[illegible] యువకుడు

వంటిమీద గుమ్మమ్మీద [illegible] కబుర్లు చెప్తుంటే — కళ్ళుకూడా చెవులు చేసు[illegible]... అసలు మాటలకన్నా

అతని గొంతుని వింటూ

[illegible] వేసే చిలిపి [illegible]

[illegible] కబుర్లు [illegible] వేసే [illegible]జనం

ఇద్దర్లో ఒకరు చదువుతోంటే ఇంకొకరు [illegible]గా వినే సాహిత్యం

ఇదీ.. [illegible] కావాలి... చాలా చిన్న [illegible].

[illegible] ఎవరు తీర్చగలరు?

[illegible]

ఏడ్వటం కన్నా ఏడ్వాలనిపించటం బాధాకరం—

ఏడ్వాలనిపించినపుడు ఏడుపురాక...

మనసు ఆర్ద్రమైనా కళ్ళు తడిగాక...

ఏడ్వలేకపోవటం అన్నిటికన్నా మరింత కష్టతరం.

* * *

'హ్యాపీడేస్ ప్రియతమా...

క్షణ మాత్రమైనా ఆనందమే [illegible] జీవనమ్...' రాస్తోన్న అర్పిత [illegible]పడింది

"[illegible] మేడమ్" అన్న పిలుపుతో

[illegible]

"[illegible] [illegible]... [illegible]..."

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ది సీట్" తేరుకుని చెప్పింది.

అతను చూస్తున్నాడు నవ్వే...

[illegible]గాడు చాలా ప్లెజెంటుగా నవ్వే [illegible] మొదటిసారే గుర్తించింది అర్పిత.

అతనికి [illegible] చేసిన వర్క్ గురించి, [illegible] గురించి చెప్పింది.

చెప్పటమవ్వగానే అతను లేచి నిలబడ్డాడు... "థాంక్యు" అంటూ

అతని గొంతులో పొలైట్‌నెస్‌తో [illegible] మరొకటి ఏదో వుంది.... [illegible]ది?

ఆత్మవిశ్వాసం—

అప్పటికే అతన్నెళ్ళిపోయాడు.

అతనింకా సేపుంటే బావుణ్ణన్న అర్థం లేని భావం—

ఎందుకు... తనసం... తనసం... తనసం... ఏమో!

చాలా రోజుల్తర్వాత... ఎందుకో అర్పితకి సడెన్‌గా జీవిస్తోన్న ఫీలింగ్ కలిగింది.

ఇదివర[illegible] రాస్తోన్న బుక్ వైపు చూసింది

అది లైబ్రరీ [illegible]

ఆమె కంగారు[illegible]

[illegible]

[illegible].

* * *

మనసు స్పందించటం మొదలవ్వాలేగానీ... క్షణక్షణమూ కణకణమూ స్పందిస్తోంది.

అర్పిత పరిస్థితి అలానే ఉంది.

సరిగ్గా అదోలాంటి డిప్రెషనూ డెస్పిరేషనూ కలిసిన ఆలోచన్లు వస్తోన్న సమయంలో శ్రీకాంత్ రాక...

ఆమెకి అపురూపంగా అన్పిస్తోంది.

తనకి తెలీకుండానే అతని ప్రతి కదలికనీ ఆరాధిస్తోంది.

అది ప్రేమే కానక్కర్లేదు.

కాని ప్రేమ గుడ్డిదయితే మాత్రం

ఎదుటి వాళ్ళల్లోని తప్పుల్నీ చూడలేకపోయి నందుక్కాదు

తనలో లోపాల్నీ అనర్హతల్నీ గుర్తించ లేకపోయి నందుకే అన్పిస్తోంది.

ఆమెకి తనవయస్సూ, తన స్థితీ పరిస్థితీ

ఏదీ గుర్తుకు రావటంలేదు.

అదోలాంటి కోమా

అతని సమక్షంలో వుండగలిగితే చాలన్న ధీమా

కాని వున్నట్టుండి ఆమెని వివేకం హెచ్చరిస్తూనే ఉంది.

ఎవరో ఒకరు నోరువిప్పకుండా

ఊహలకి రెక్కల్నిచ్చి... ఎగర్నివ్వ గలిగే వయసు కాదు.

కానీ... ఆమె అలాంటి సమయం కోసం ఎదురుచూస్తోంది.

తెలివైన వాళ్ళెపుడూ సమయం కోసం ఎదురుచూడరు.

సమయాన్ని అనుకూలంగా మార్చుకుంటారు.

అదీ తెలుసు ఆమెకి.

కాని ఆగాలన్పిస్తోంది నిజంగా అకేషన్ వచ్చేదాకా...

అందరితో ప్రొసీడైనట్టు అదనీ ఇదనీ అతడ్ని ఇన్వయిట్ చేయాలని ఆమె ట్రై చెయ్యలేదు.

చాలా సిన్సియర్‌గా ఎదురుచూసింది.

మరునటి రోజే ఆమె బర్త్‌డే

తీరా అతడ్ని ఇంటికి పిలవాలంటే ఏదో అడ్డొచ్చింది.

మొహమాటంగా అన్పించింది.

తొలినాటి తత్తరపాటు గుర్తొచ్చింది.

కానీ చివరికి ధయిర్యం కూడగట్టుకుని, చెప్పేసింది అతడితో

"నా [illegible] రేపు...

[illegible]ంగ్ బర్త్ [illegible] చెంపులకే [illegible]... ఆప్యాయంగా విల్ యు కమ్ విత్ మి..."

"ష్యూర్! ష్యూర్..." అతను నవ్వుతూ చెప్పాడు.

అప్పుడనే కాదు అనంతరమెప్పుడూ జాలీగానే వుంటాడు. ఆమెకి కొండంత ధయిర్యం వొచ్చేసింది.

నమ్మలేనంత ఆనందం కలిగింది.

చాలా రోజుల్తర్వాత... నమ్మ దపుటలం మీద పూయ్యాల 'పూగాలన్నంత ఉద్వేగం కలిగింది.

* * *

ఒక్కోసారి ఎంత సిన్సియర్‌గా వుందామనుకుంటామో

ఎదుటివాళ్ళకి ముఖ్యంగా కావల్సిన వాళ్ళకి డిసీట్‌ఫుల్‌గా అంత కన్పిస్తాం.

అర్పిత ఆ రోజు అన్నాయి ల్యాబ్‌కి వెళ్ళొద్దనుకుంది.

కాని ప్రొఫెసర్ పిలవటంతో వెళ్ళక తప్పింది కాదు.

వెళ్ళింది వెళ్ళినట్టూరుకోకుండా

ఎలాగూ వచ్చాను కదాని రిఫరెన్స్ రూమ్ కెళ్ళింది.

ఆ రోజు పబ్లిక్ హాలిడే కావటంతో

వసున్న ఇద్దరు ముగ్గురు తప్ప ఎవరూ రాలేదు.

అందులో ఒకరు లైబ్రేరియన్.

గబగబ చేయాల్సిన పని మాత్రమే చూసుకున్నాడు.

లైబ్రరీలో రిఫరెన్స్ రూమ్ చెక్ చేయలేదు.

లాక్ చేసుకుని వెళ్ళిపోయాడు. అంతే.

అర్పిత తిరిగి అయిదు నిముషాల్లోనే వచ్చేసింది.

వచ్చి చూసుకునేప్పటికి — తాళం వేసిన తలుపు

కాళ్ళకి బంధంలా — ముందుకి వెళ్ళనీకుండా—

ఏం చేయాలో అర్పితకి

పాలుపోలేదు.

కళ్ళ నీళ్ళొక్కటే తక్కువ —

అతనికి సరిగ్గా అయిదున్నరకే నమ్మని చెప్పింది.

అతను వచ్చేసి — తన కోసం...

ఎంతలా ... ఎంతలా ఎదురుచూసింది తను?

అలాంటిది — ఇలా అయిపోయి —

చెబితే మాత్రం అతగాడు నమ్ముతాడా?

ఎలా... ఒక్కసారి రెక్కలొచ్చేస్తే

ఏదన్నా జరిగితే—

పోనీ... తను చనిపోవటానిక్కూడా సిద్ధమే—

తనకన్నా ముందుగా—

తన ఆత్మ వెళ్ళి అతడ్ని చేరుకుంటు చేరుకుంటుందంటే—

* * *

తొమ్మిదిగంటలకు ప్రొఫెసర్ వెడ్తూ — వెడ్తూ — రిఫరెన్స్ రూమ్‌లో ఇంకా లైట్లుండటం చూసి — డూప్లికేట్‌తో తెరిపించి—

నానాహడావిడీ చేస్తే ఆమె బయటపడింది.

ఇంటికొచ్చేసరికి — నీరసంగా — నిశ్శబ్దంగా — నిసత్తువగా — నిరాశగా—

ఆగిపోయిన గుండె తిరిగి కొట్టుకునేలా—

కొట్టుకుంటోన్న గుండె ఆగిపోయేలా—

శ్రీకాంత్ — తన ఇంటికెదురుగుండా లైట్ స్తంభాన్నానుకుని — ఆమెకి కన్నీళ్ళొచ్చేసాయ్—

అతనికెదురెళ్ళి — గుండె విప్పి చెప్పాలని గొంతు విప్పాలని ఆరాటపడితే — భావాన్ని మాటగా చెప్పాలని తపన పడితే —

మాట మౌనంగా మిగిలిపోయింది.

"ఇట్స్ ఓ.కె. ఇప్పుడైతే ఏమైంది — వెళ్ళొద్దాం రండి —" అన్నాడతను.

"ఇపుడా..." ఆశ్చర్యపోయింది.

"ఫర్లేదు — మీ బర్త్‌డే ఇలా ఎండ్ అవ్వటం — ఊహూ వీల్లేదు — కనీసం ట్యాంక్‌బండ్ మీదైనా కాసేపు కూర్చుని వద్దాం రండి—"

కాదంటున్నా వినకుండా తీసుకెళ్ళాడతను.

పౌర్ణమి వస్తుందో — వెళ్ళిపోయిందో గానీ—

వెన్నెల మాత్రం అపుడపుడే వస్తోంది.

వెన్నెల్లో తడుస్తూ — ఇద్దరి నీడలూ—

ఎన్నాళ్ళ స్వప్నమో నిజమవుతోన్న తొలి క్షణాలు—

అతనేదో చెబుతున్నాడు.

ఆమె వింటంలేదు — ఆలోచిస్తోంది —

స్వచ్ఛదనంలో ఫ్రెష్‌నెస్‌లో — ఇంతటి ఆనందముంటుందని తెలిస్తే—

విరిగిపోయిన కాంపౌండ్ వెనకా—

గుడి మెట్ల దగ్గర

సినిమా థియేటర్‌లోనూ—

పబ్లిక్ పార్కులోనూ — చాటుగా, మాటుగా, భయం భయంగా తొలి అనుభవాల్ని పాడుచేసుకునేది కాదు.

కానీ అయిపోయింది.

అయినా ఫర్లేదు.

అతని అమలినత్వంలో — తన మలినత్వాన్ని కడిగేసుకుని — నిజంగా లేనిదేదైనా గొప్పదే—

ఎదుటివారిలో — ముఖ్యంగా కోరుకున్న వాళ్ళల్లో కావాలన్పిస్తుంది. అందులోనూ — ఫ్రెష్‌నెస్ అయితే మరీను.

* * *

'గాలిలో నీ ముద్దులు తేలితేలి వస్తోన్నాయ్—

నీ పెదవులేవి ప్రియతమా?'

ఆ రోజెందుకో అర్పితకి పట్టలేనంత ఆనందంగా వుంది — శ్రీకాంత్ తన ఇంటికి రావటమే కారణం కావచ్చు.

పావుగంటయ్యాక — కొద్దిగా మొహమాట పడ్తూ — కార్డ్ తీసిచ్చాడు—

చాలా క్యాజువల్‌గా తీసుకుని — చూసిన ఆమె — అలాగే అలాగే నిలబడిపోయింది.

భూమి తిరగటం ఆగిపోలేదు.

ఆకాశం విరిగిపోనూ లేదు.

సముద్రాలన్నీ ఫ్రీజ్ అయిపోనూలేదు.

అయినా అవ్వన్నీ ఆమె రీత్యా జరిగిపోయాయ్.

ఆఖరి క్షణంలో అతడ్ని వదులుకోవాల్సొంచ్చేట్లేదు.

ఒక్కసారి ఒక్కసారి —

అంతే ఆమె మళ్ళీ ఆలోచించలేదు.

నిండున్న అతని తలని రెండు చేతుల్తోనూ పట్టుకుని — కొద్దిగా క్రిందికి వంచి

అతడి నుదుటి మీద ముద్దు పెట్టుకుంది.

ఆమె పెదవి కంపిస్తోంది.

పలికే పెదవి ఒణికింది.

కనీసం కనీసం ఇలా అయినా తను అతగాడికి గుర్తుండి పోతుంది.

అతడ్ని ముద్దు పెట్టుకున్న మొదటి అమ్మాయిగా—

ఉద్వేగంతో... కొద్దిగా వెనక్కి జరిగి, అతడ్ని అడిగింది.

"శ్రీ! నిన్ను ముద్దు పెట్టుకున్న మొదటి స్త్రీ ఎవరూ?"

ఆమె గుండె ఎగిసెగిసి పడుతోంది — అతను చెప్పబోయే జవాబుకని —

తను శబ్దం వేస్తే — ఆ జవాబెక్కడ విన్పించదోనని గుండె సయితం నిశ్శబ్దంగా...

ఆమె గుండె అగాధాల్లో ప్రతిధ్వనించేలా చెప్పాడతను జవాబు — "మా అమ్మ."

సెంటర్ సెన్సేషన్

ఇప్పుడు మీరు
ఆంధ్రభూమి
సెంటర్ సెన్సేషన్ కథ
నాల్గవ పేజీ
చదువుతున్నారు
ఈ పేజీ అయిపోగానే
మాగ్‌జైన్ నుంచి
పేజీలు తొలగించి
మీ సెంటర్ సెన్సేషన్
కలెక్షన్ ఫైలులో
వేసుకోండి.

వచ్చేవారం
మరో సెంటర్ సెన్సేషన్ *

యవ్వన శక్తి పొందండి

జీవితములో పోగొట్టుకున్న యవ్వనము నరముల బలమును తిరిగి పొందుటకు ఇతర చికిత్సల వలన ప్రయోజనము పొందక విసుగు చెందినవారు సంపూర్ణ సుఖము పొందు చున్నారు!

భారత ఆయుర్వేద వైద్యములో నిపుణత పొందిన
కవిరాజ్ డా॥ డి. హనుమంతరావు
(GOVT REGD)
మహంకాళి వీధి, సికిందరాబాదు

సలహా ఫీజు 10.రూ_మందుల ఛార్జీలు ప్రత్యేకం
సంప్రదించు వేళలు
ఉదయం; 8 నుండి 12, పగలు 2-6 వరకు
ఆదివారం; ఉదయం 8_12 వరకు

శాస్త్రీయమైన ఆయుర్వేద పద్ధతులతో చికిత్స చేయబడును